

OVERWEGING: **UIT DE WINTERSLAAP - viering van inkeer**

DATUM :   20 december 2019

VOORGANGER: Jozef Essing o.p.

EERSTE LEZING :   2 Sam. 12, 1 - 9a

Overweging

Welkom

Advent: dat is uitzien naar de Vredevorst,
naar vrede op aarde onder de mensen, verbinding met de bron van ons leven, God.
Zover is het nog lang niet, ook niet met Kerstmis, met de komst van Gods zoon onder ons.
Kijk maar om je heen; zet het journaal maar aan.
Maar we kunnen een begin maken: met vrede in onszelf:
loskomen uit de greep van frustratie, boosheid, en agressie,
niet krampachtig vasthouden wat een illusie blijkt.
En als er vrede in onszelf is kunnen we brengers van vrede zijn,
die rust en vertrouwen uitstralen, ook als het heel anders loopt dan verwacht.
Ieder van ons, denk ik, kent zulke mensen.
En zouden wij zelf niet zulke mensen willen worden?
Daarom zijn wij hier, om een nieuw begin van vrede en verzoening.

Inleiding op de lezing

In de lezing komt koning David in beeld op een allesbehalve fraai moment.
Hij heeft zijn macht misbruikt:
hij heeft een getrouwde vrouw op het paleis ontboden voor eigen gerief
en daarna het zo gemanoeuvreed dat haar man sneuvelt op het slagveld.
Hij speelt de edelmoedige vorst die rouwt over zijn trouwste soldaat
en zich edelmoedig ontfermt over diens weduwe.
Slim bedacht. Maar Eén is er die zich niet voor de gek laat houden.

Overweging

Gruwelijk is het wat David gedaan heeft;
Het is wat machthebbers van alle tijden doen, die hun macht misbruiken:
valse geruchten de wereld insturen, aanklachten van misbruik in de doofpot stoppen.
mensen die lastig voor je worden geruisloos uit de weg ruimen.
Dat alles om mensen en dingen in je greep te houden en naar je hand te zetten.
Je manoeuvreert het zo dat anderen de schuld krijgen en jij het treurend slachtoffer bent
Je bouwt een schijnwereld om je heen en houdt dat zo lang vol dat je er zelf in gelooft.

Ieder die de krant leest of het journaal bekijkt ziet het

Bijzonder is Gods reactie: Hij doet David niet weg met het vuil, maar spreekt hem aan
Hij vertrouwt op diens gevoel voor rechtvaardigheid
dat onder zijn wandaad verstopt zit en diep in zijn hart toch als een vlammetje brandt
De Eeuwige laat zijn profeet Natan aan David een verhaal vertellen – een tranentrekker -
over een vrek die het lammetje steelt van een arme man – het enige dat hij heeft
'Wat?! Hoe durft die vrek?! Dood moet hij!' Davids gevoel voor recht is helemaal wakker.
'Jij bent die man', zegt de profeet.

Het is niet mis wat hier gebeurt met David.

Je denkt mooi weg te komen in het donker en ineens flitsen alle lichten aan.

Maar David is fair. Hij verbergt zich niet langer achter zijn schijnwereld. Hij bekent.

Hij zal het niet gemakkelijk krijgen, zwaar zal hij moeten boeten.

Maar hij hoeft niet langer zich anders voor te doen.

Hij is voor de dag gekomen uit het donker waarin hij zich verstopt had;

Hij durft de realiteit in de ogen te zien. Hij en God kunnen elkaar weer aankijken.

Weg is het isolement. Weg het donkere hok. Er is weer verbinding.

In het begin voelt het niet prettig, maar uiteindelijk is het een opluchting.

Wat betekent dit verhaal voor ons?

Zo gruwelijk mis als David gedragen wij ons toch niet?

Zeker. Laat dan dit verhaal over David bedoeld zijn als een uitvergroting,
die duidelijk laat zien wat bij de meesten van ons op kleinere schaal gebeurt.

Al ben je gewone burger, je hebt macht over een ander; die macht kun je misbruiken ...

Hoe moeilijk is het te aanvaarden dat je gezondheid achteruit gaat ...

Als het gaat om milieu, denk je gauw: 'Ach dat ene ritje met de auto ...?'

Bij ruzies ligt het helemaal aan de ander en jij bent het onschuldige slachtoffer ...

De waarheid kunnen we moeilijk horen. We dulden geen deuk in ons mooie zelfbeeld ...

Je kunt bezeten raken van boosheid en agressie om wat je overkomen is ...

Eer je er erg in hebt draai je dan rond in een kringetje waar je niet uit komt,

loop je met een plank voor de kop.

Niet voor niets is het dat Jezus zijn optreden begint met genezing, van blinden o.a.

En dat hij oproept tot "waken": word wakker, weet wat je aan het doen bent;

ontwaak uit die valse droom, uit dat beeld dat je van jezelf hebt gevormd

Wij zijn hier biddend bijeen. En bidden is - zoals Henry Nouwen schrijft -:

het opgeven van een vals houvast,

niet blijven zoeken naar argumenten waarmee je je kunt verdedigen

Bidden is in het volle licht van God treden en zonder reserve zeggen:

'Ik ben mens en U bent God.'

Dit doet je herademen en rusten in de omhelzing van een vergevende God.'

Een bevrijding. Je zit niet langer opgesloten.

Er komt weer ruimte. Deuren die dicht zaten gaan open.

Ik ben niet volmaakt en in hoeft het ook niet te zijn

Niet langer zit er een klem om je heen.

Het zit niet langer vast in jezelf. Het stroomt weer, tussen jou en anderen.

Je kunt elkaar weer aankijken, je eigen leven in de ogen zien.
Aanvaarding wordt het, omarming van wie je bent, met je missers en beperkingen;
het helpt je die moeilijke ander te omarmen die heel vaak jouw spiegelbeeld is.
Het wordt, dominicaans gezegd, leven in 'Gods barmhartigheid en de uwe'.

Er is een psalm die dit uitzingt:

*Zolang ik zweeg - niet wilde weten - teerde mijn kracht weg,
dag en nacht woog uw hand zwaar op mij: en ik schrompelde ineen.
Tot ik U mijn misstappen bekend heb, mijn tekort niet langer verzweeg.
Toen vergaf U mijn zonde, mijn schuld.
De druk is van mij af gevallen;
Ruimte schept U om mij heen..*

Ik eindig met het gebed bij de opening van onze samenkomst:

Op U, God, wachten wij
als op een nieuwe morgen.
Breng licht in ons bestaan,
dat wij ziende worden.
Raak ons aan met uw mildheid
en maak zacht wat is verhard
Doorbreek onze geslotenheid
en geef ons de moed
de waarheid in de ogen te zien.
Dat wij U zien mogen
in de mens die ons aanziet.
Amen